

DİNİ HİKAYELERLE AHLAK EĞİTİMİ

CAN CAN

DİNİ HİKAYELERLE AHLAK EĞİTİMİ

CAN CAN

Hazırlayan: Adem Fidan
İç Resimler: Murat Bingöl
Kapak Resmi: Nuri Can Kafılı

Hazırlayan: **Adem Fidan**
İç Resimler: **Murat Bingöl**
Kapak Resmi: **Nuri Can Kafli**

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir
Editör: Şebnem Kanoğlu
Kapak Tasarım: Sefer Koçan
İç Tasarım: Mesut Çelik

Baskı - Cilt: Sistem Matbaacılık-Yılanlı Ayazma Sok. No:8
Davutpaşa/İstanbul
Sertifika No: 16086 / Tel: (0212) 482 11 01
Şubat/2017

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul
Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364
Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr
iyi ki kitaplarım var...

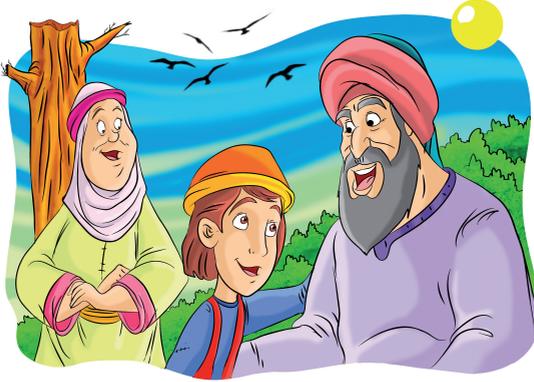
Bu kitapta yer alan hikâyeler güvenilir kaynaklardan seçilmiş, pedagojik kriterler doğrultusunda üsluplandırılmıştır.

© Bu kitabın Türkiye'deki tüm hakları anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi A.Ş.'ye aittir. İzinsiz yayımlanamaz.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

- * HANGİSİ DAHA DEĞERLİ - Dürüstlük / 5
 - * BİR KÜP ALTIN - Adalet / 21
 - * BİR ELMA - Kul Hakkı / 37
- * HALİL İBRAHİM BEREKETİ - Fedakârlık / 53
 - * SIRLI KUTUCUK - Emaneti Koruma / 69
 - * HURMA FİDANLARI - İyilik / 85
 - * CENNETTEKİ KOMŞU - Vefa / 101
 - * ÜÇ ARKADAŞ - Kıymet Bilmek / 117
- * KİLİTLİ ODADA NE VAR? - Tevazu / 131
- * KİM DAHA CÖMERT? - Cömertlik / 147
 - * ÇİÇEKLERİN DİLİ - Dua / 163
- * DEMİRCİ LÜTFÜ - Tövbe Etmek / 179
 - * ESKİ ÇORAPLAR - İyilik / 195
 - * YOL ARKADAŞI - Liderlik / 211
- * KONUŞAN BAYKUŞLAR - Adalet / 227
- * ÇAMURLU AYAKKABI - Kul Hakkı / 243
- * YA PADİŞAH DUYARSA? - İyilik / 257
- * UZUN SAPLI KAŞIKLAR - Sevgi / 273
 - * OTUZ YIL TÖVBE - Empati / 289
 - * TAHTA TABAKLAR - Hürmet / 305
- * DÖRT KARIŞ BOYNUZ - İlim Sahibi Olma / 321
 - * EN BÜYÜK İSTEK - İman / 337
 - * HEP İYİLİK HEP İYİLİK - Dua Etmek / 353
 - * ZEYTİNYAĞI FIÇISI - Dikkat / 369
- * EŞKIYANIN VERDİĞİ DERS - Gayret / 385
 - * SÖZLÜK / 399

HANGİSİ DAHA DEĞERLİ

Dürüstlük

Uzak diyarlarda küçük bir köyde fakir bir anne ile oğlu yaşırdı. Oğlanın adı Abdülkadir'di. Köyde doğru sözlülüğü, zekiliğiyle tanınan

Abdülkadir'i herkes çok severdi.

Abdülkadir, okula gitmek istiyordu. Ancak köyde okul yoktu. Bu yüzden Abdülkadir uzak şehirlerdeki okullardan birine gitmeyi hayal ediyordu. Bağdat şehrinde çok bilgi-

li hocaların olduğunu duymuştu. Bağdat'a gitmek için annesinden izin istedi. Annesi çok istediğini anlayınca oğlunun gitmesine izin verdi.

Abdülkadir yola çıkarken annesi, zor zamanlar için ayırdığı kırk altını bir keseye koyarak Abdülkadir'in ceketinin içine dikti. Sonra da oğlunun gözlerinin içine bakarak şöyle dedi:

– Canım evladım! Abdülkadir'im. Yolun açık olsun...

Sana son olarak nasihatim şudur: Ne olursa olsun hiçbir zaman yalan söyleme! Doğruluktan asla ayrılma. Unutma; Allah, her zaman ve her yerde doğru olanların yardımcısıdır."

O zamanlarda insanlar bir yerden başka bir yere deve kervanlarıyla giderlerdi.

Abdülkadir de Bağdat'a gitmek üzere olan bir kervana katılarak yola çıktı. Biraz ilerlemişlerdi ki kervandaki insanlar korku ve telaşla bağırışmaya başladılar. Çünkü eşkıyalar kervanın yolunu kesmişti.

Abdülkadir, neler olduğunu anlayamadı. Yanındaki ihtiyar bir adama,

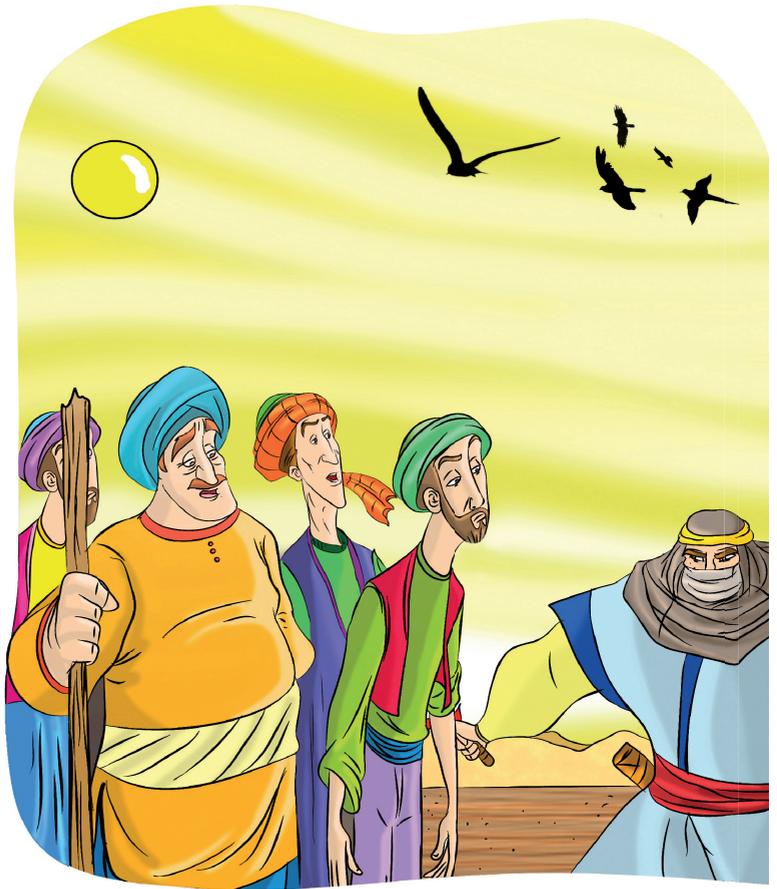

– Dede, bu adamlar kim, diye sordu.

İhtiyar,

– Evladım! Bunlara harami yahut eşkıya derler. Bunlar çalışıp para kazanmazlar. Zorla insanların mallarını, paralarını alırlar, diye açıkladı.

Eşkiyalar kervandaki sandıkların hepsine **el koydular**.
Sonra bütün yolcuları sıraya dizdiler. Her birinin üzerlerini aramaya başladılar. Sıra Abdülkadir'e gelmişti.

Abdülkadir'in yanına gelen eşkıyalardan biri onu tepeden tırnağa süzdü. Üzerindeki eski kıyafetlere bakıp onda değerli bir şey bulunmayacağını düşündü. Yine de şaka olsun diye,

– Hey fakir çocuk! Senin neyin var, diye sordu.

Abdülkadir,
– Üzerimde sadece kırk altınım var, diye cevap verdi.

Bunun üzerine eşkıyalar hemen Abdülkadir'in üzerini aradılar ve gerçekten de altınları buldular. Abdülkadir'i tuttukları gibi, reislerinin yanına götürdüler. Olanları ona bir bir ona anlattılar. Reis, çocuğun doğru söylemesine çok şaşırdı. Abdülkadir'e dönerek,

– Neden yanında altın olduğunu söyledin, diye sordu.

Abdülkadir,
– Yalan söylersem Allah üzür.
Hem ben yola çıkarken anneme ne olursa olsun yalan söylemeyeceğim diye söz verdim. Çünkü Allah, doğru söyleyenlere yardım edermiş. Ben yalan söyleyip hem Allah'ı hem de annemi üzmem, dedi.

Abdülkadir'in söyledikleri reisi duygulandırmıştı.

Reis adamlarına dönüp şöyle dedi:

– Ben bu yaşıma kadar insanların mallarını, paraları-

